

ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ

РЯБЕЦЬ Д., БЕЛЯЄВА С.С.

Інститут міжнародних відносин, м. Київ

Екологічна ситуація – один із самих хвилюючих питань сьогодення, яке є досить гострим як в нашій країні, так і в усьому світі. Не зважаючи на те, що в Україні було зроблено для раціонального використання природних ресурсів, для озеленення міст, створення природних заповідників та природних парків, відношення до охорони навколишнього середовища залишається недостатнім і досить безвідповідальним. Повітря, вода, ґрунт виявились настільки забруднені, що багато вчених та політиків вважають, що шкода, заподіяна здоров'ю людини та середовищу її проживання стала критичною. Сьогодні більш як 30 міст на території країни оголошені екологічно неблагополучними. Тому не дивно, що більшість туристів прагне відпочивати в екологічно чистих місцевостях. А відпочинок в таких місцевостях може нам запропонувати такий вид туризму, як сільський, зелений [1].

Сільський, зелений туризм – це тимчасове переміщення туристів у сільську місцевість з метою відпочинку та ознайомлення з місцевим способом життя, культурою, традиціями, звичаями. Цей вид туризму часто використовують сім'ї з дітьми, міська молодь, які намагаються відпочити від шуму та метушні великих міст на вихідні дні або в короткотермінових відпустках, щоб відпочити від шуму та метушні великих міст [2].

Як охарактеризувати сільський туризм точніше? Просто кажучи, це відпочинок у сільському поселенні. Часом його ототожнюють з агротуризмом – відпочинковим видом туризму, зосередженим на сільських територіях, який передбачає використання сільського господарства з метою рекреації, чи активного залучення до традиційних форм господарства. До сільського туризму близький за змістом і формою проведення дозвілля – екологічний туризм – пізнавальний і відпочинковий вид туризму, зосереджений на природних територіях, який передбачає заняття різними формами активної рекреації у природних ландшафтах без заподіяння шкоди природному середовищу.

усвідомить наскільки важливою є для неї матінка-природа, тільки тоді ми матимемо надію на покращення екологічної ситуації.

Екологічна освіта в Україні здійснюється у відповідності до Концепції неперервної екологічної освіти (введено 19 лютого 2002 р.). Мета екологічної освіти в тому, щоб пробудити в усіх вікових групах населення занепокоєність станом природного середовища та поєднати екологічне мислення і екологічну поведінку з розумінням того, що все у світі взаємопов'язане, що певна дія людини викликає часом непередбачені наслідки впливу на природу.

В СІПШ №17 м. Черкаси було проведено анкетування серед учнів 7-х класів з метою виявлення рівня екологічної свідомості. Учні 7-а класу мають змогу вивчати факультативний курс „Основи екології”, тоді як учні 7-б класу позбавлені такої можливості. В результаті отримали такі дані:

Рівень екологічної свідомості	7-а клас (%)	7-б клас (%)
високий	58	49
середній	20	19
низький	22	32

Високий показник низького рівня свідчить про те, що проблеми екологічної освіти і виховання існують.

Тому для підвищення рівня екологічної свідомості треба: розробляти та впроваджувати програми екологічного виховання дітей та молоді; забезпечувати школи та вищі навчальні заклади літературою з екологічного виховання; розробляти та впроваджувати в практику системи літніх екологічних таборів; висвітлювати проблеми екології в існуючих місцевих та загальнонаціональних ЗМІ; організовувати масові екологічні заходи типу «Чисте місто» або інші; організовувати освітні та виховні програми для старших вікових груп та аудиторій; організовувати молодіжні рухи за збереження рідної природи; створити інтерактивну веб-сторінку з проблем екології регіону; створити спеціалізовані передачі з проблем екології на місцевому та національному радіо, телебаченні; організовувати регулярні науково-практичні конференції.